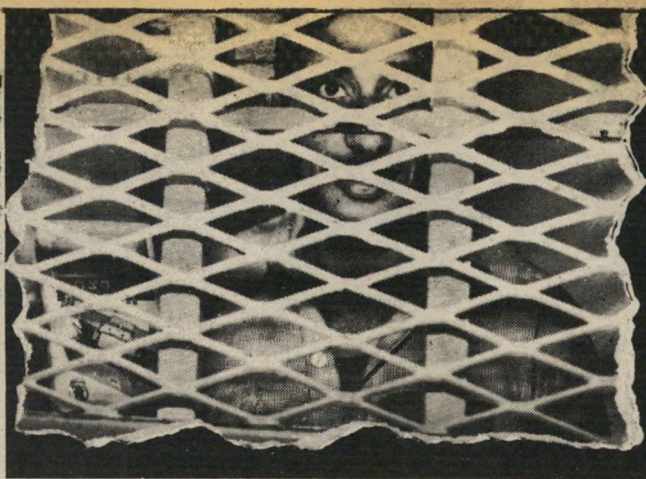
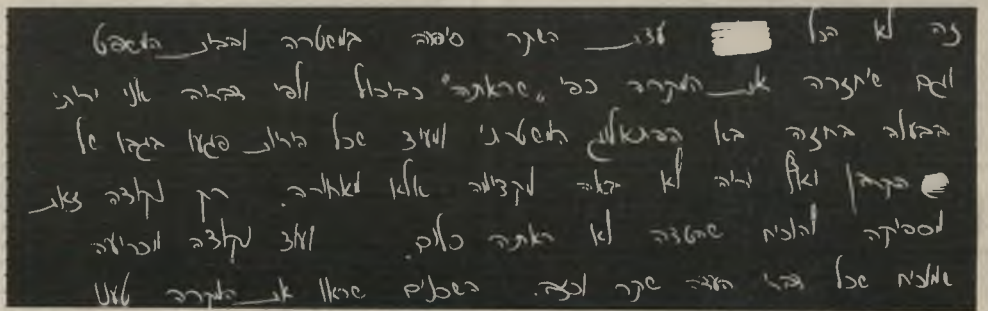

גד פלוס ("שץ")
שנדון למאסר
עולם בגרמניה
על רצח, כותב
ל העולם הזה:

מכתבים מהנלא

"הכלבים רצו להדג אותי!"

קטע ממכתבו של פלוס
 יריות בחזה ויריות בגב

במים אלה הגיע למערכת העולם- הזה מיכתב משץ, בו הוא מספר את קורותיו בגרמניה וטוען כי נעשה לו עוול נוראי, מכיוון שהוא כלל לא היה מעורב ברצח. לדבריו הפלילה אותו אשת-הקורבן מסיבות שלה, למרות שלא היה לו כל קשר לעניין. וכי אחר כך ניסו הגרמנים להרוג אותו בשריפה.

כותב שץ:
 הכלבים הגרמנים ניסו להרוג אותי פריצה שריפה בחדר שלי, אני ישנתי, וכאשר התעוררתי, בער כל החדר וגם אני. צעקתי ודפקתי על הדלת, והי שוטרים עמדו בחוץ ולא פתחו! כאשר נפתחה הדלת, הייתי כבר חצי שרוף וכמעט מת. הכלבים השאירו אותי שוכב שעות עד שהרופאה הועיקה עזרה.

בא מסוק כדי לקחת אותי, ואפשר לתאר מה היה מצבי, אם נזקקו למסוק! לאחר שלושה חודשים של נסיונות של רופאים תורכים (באמת תורכים), שלר שה חודשים של עינויים שלא יאמנו,

לרצח. היא זיהתה את הרוצחים והעידה גם בבית-המישפט. שץ הורשע ברצח ונידון למאסר-עולם.
 בשנת 1984 פרצה שריפה בתאו של שץ בכלא, והוא נכווה אנושות. בארץ רווחו אז שמועות כי שץ המיואש ניסה להתאבד בשריפה, אולם אנשים שהכי

עניינים ולבסוף הורשע ברצח הכפול, ונידון למאסר-עולם.
 שץ היה כבר נשוי אז, ואשתו, אסתר, הצטרפה אליו בלונדון. כאשר הרתה ועמדה ללדת, חזרה אסתר ללדת בארץ. וכאשר רצתה לשוב לבעלה, לא התירו לה השלטונות הבריטיים להי

ב שנת 1979 נשמה המישטרה ל- רוחחה. שניים מהעכביינים הצ- עירים והמסוכנים ביותר במדינה שוחררו מהכלא, ובאותו יום עלו על מטוס ועזבו את הארץ. השניים היו גד ("שץ") פלוס ושמעיה אנג'ל.

מגיל צעיר נחשבו השניים לעב- ריינים בעלי דמיון והעוזה. שנים רבות הוצמדו להם ניידות ושוטרים סמויים כדי להתחקות אחריהם. שץ, כן-טובים מצפון תל-אביב, נעצר לראשונה בגיל 15 באשמת גניבה, ובגיל 25 נידון ל- תשע שנות-מאסר, באשמת שוד- מזויין.

שץ שוחררו ממאסרו, אחרי ריצוי שני-שלישים מעונשו. בשנת 1975, שנה לאחר מכן נרצח עדי-המדינה שה- עיר בתיקה-השוד, בהתפוצצות. המיש- טרה עצרה את שץ וחשדה כי הוא שהיה אחראי לרצח, אולם לא היו הר- כחות והוא שוחרר. אחר-כך נעצר שוב ושוב כחשד לרציחות שונות בעולם- התחתון, ותמיד שוחרר מחוסר-הוכ- חות.

המישטרה התעייפה לרדוף אחרי שץ ואנג'ל, והחליטה בצעד חסר- תקדים, להפקיע את השליש של הש- ניים. הם הוחזרו לכלא, להשלים את ריצוי עונשם המקורי.

מישפחות השניים פעלו בדרכים שונות ולבסוף הושג פיתרון: אנג'ל ושץ שוחררו לפני תום ריצוי העונש, בתנאי שישר מביית-הסוהר ייצאו לנ- מלהתעופה ויעזבו את הארץ. הוכרה להם היטב כי אם יחזרו לארץ לפני תום השליש שנות, יעצרו מיד.

הזמנה לירח-הדבש

ה שניים יצאו ללונדון והשתלבו שם בחברה הישראלית. שמעיה אנג'ל התגעגע לארץ וחזר אחרי שנ- גי מר מועד השליש. כאן הסתבך בכמה

"כאשר התעוררתי, בער כל החדר וגם אני. צעקתי ודפקתי על הדלת והשוטרים עמדו בחוץ ולא פתחו!"

ולאחר ניתוח לא מוצלח, גורשתי מ- בית-החולים בחזרה לכלא, עדיין פצוע קשה.

רוחו אמרו כי הדבר לא יתכן. שץ, גבר יפה-תואר, שהיה גא במיוחד על הופע- תו, לא היה בוחר בדרך מכאיבה ונוראה כזו כדי להתאבד.

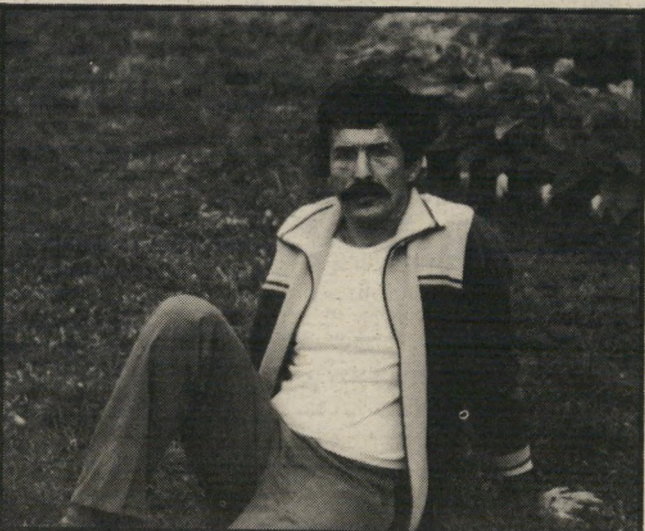
כנס. שץ נעצר שם כינתיים באשמת החזקת נשק וגורש.

שץ הסתובב קצת בצרפת ואחר-כך עבר להתגורר בגרמניה. כבן למישפחה יוצאת-גרמניה, היתה השפה מוכרת לו והוא נשאר שם.

בשנת 1981 החליט שץ לחזור ארצה, הוא הזמין אליו את אשתו לירח- רבש מאוחר, והבטיח לה לחזור אחר- כך יחד ארצה. אולם, כאשר הגיעה אסתר לנמל-התעופה בגרמניה, התברר לה כי בעלה נעלם. היא חיפשה אותו וגילתה לבסוף כי ערב קודם לכן נעצר בחשד רצח אורח ישראלי בשם יצחק אסייג בפרנקפורט.

"אילו שץ היה מתכנן את הרצח, הוא אף פעם לא היה עושה זאת כיום בו אשתו מגיעה", אומר אחיו, יוחנן פלוס, יהלומן תושב תל-אביב. יוחנן, צעיר מאחיו בשבע שנים, והוא מודה כי סבל מאוד מתרמיתו של האח במשך שנים רבות. "אבל הוא אף פעם לא עירב אותי בעניינים שלו. להיפך, אם הייתי שואל אותו משהו, הוא היה מסלק אותי", אומר האח.

המישטרה הגרמנית אספה חומר ועצרה כמה חשודים. העדה העיקרית לרצח היתה אשתו של הנרצח, רוריקה אסייג, שטענה כי היתה עזרת-דיייה

גד פלוס לאחר השריפה בכלא שוטרים גרמנים ורופאים תורכים

טרה ובית-המישפט הגרמני: בחור בשם יצחק אסייג, כרסור וסר- חרסמים, נרצח בפרנקפורט בשנת 1981. אשתו של אסייג טענה כי היא ראתה את המיקרה ממרחק של כמה מטרים, ויכולה לזהות את הרוצחים. היא מסרה עדות במישטרה וזיהתה את גד פלוס (אני), את גד שלוש, ואת פרץ משה גוזלן. לפי דבריה, היא מזהה את האנשים הללו במיליון אחוז. היא גם הצביעה על התמונות שלהם. אותי עצרו בפרנקפורט. למולי הרע. את גד שלוש עצרו בחיפה ואת משה פרץ עצרו בפאריס. לאחר חודשים של מעצר משתחרר גד שלוש, לאחר

גד פלוס בארץ לא טלית שכולה תכלת

שבית-המישפט בארץ מכבר שהוא לא יצא מחיפה בתאריך הרצח (יש לו מול שהוא נעצר בחיפה, ולא בגרמניה). עכשיו, עדת-התביעה הראשית משנה עדות: במקום גד שלוש, היא מפלילה את רחמים לביא, ושוב באותה ודאות כפי שהפלילה את הקורמים. היא גם מזהה אותו במיסדרת-מונות. דרך אנב, אין שום דמיון בין השניים.

במישפט, עדת-התביעה מפלילה אותי ואת רחמים לביא ומשה פרץ, באותה צורה. בית-המישפט זיכה את לביא, והרשיע אותי על סמך אותן העדויות בדיוק. משה פרץ השתחרר בפאריס, לאחר שהוכח שם האליבי שלו. הוא כלל לא הוסגר לגרמניה.

מודעה בעיתון

זה עוד לא הכל. עדת-התביעה שיחזרה את הרצח כפי שראתה אר- תו, כביכול, ולפי דבריה, אני יריתי ב- בעלה בחזה. אלא שבא הפתולוג המישטרה, ומעיד כי כל היריות פגעו בגבו של הקורבן ואף יריה אחת לא פגעה בחזהו מלפנים.

נוסף על כך, שכנים למקום-הרצח סיפרו בבית-המישפט כי התוקפים היו רעולי-פנים. כך שהעדה לא יכלה בע- צם לזהות אף אחד.

זה סיפורו של שץ על ה- מישפט.

למרות כל זאת, הרשיע בית-המיש- פט הגרמני את שץ ודן אותו למאסר- עולם. הוא עירער על כך, אך העירעור נדחה.

אז פנה אחיו של שץ לעזרת-הציבור בארץ. הוא פירסם מודעה בעיתון יומי (המשך בעמוד 34)